

ŠEIMYNA

NR. 168
XV EILINIS
SEKMADIENIS
2025 07 13

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys

Darydami gerus darbus, nelaukime kitų žmonių reakcijos ar atpildo, tiesiog darykime tai, ką galime daryti. Nesvarbu, kas tai – geras žodis, palaikymas sunkią akimirką ar konkreti pagalba.

Jei darydami gerus darbus tikimės, kad tai, ką mes darote kitiems, turi sugrįžti mums atpildu, tuomet toks gerumas – parodomasis, tai asmeninės naudos paieškos. Neapgaudinėkime savęs ir kitų – žmonės tai jaučia.

Verčiau pasidžiaukime tuo, kad darome gerus darbus – tai ir yra tikrasis gerumas. Gerumas – visada besąlygiškas ir tyras noras pagelbėti, palengvinti kitam, nudžiuginti žmogų, sušildyti dėmesiu ir rūpesčiu.

Tačiau ir žmogus, kuriam pagelbėjome, turi tai prisiminti ir jausti nuoširdų dėkingumą – tai sveiko žmonių tarpusavio bendravimo ir vienybės bruožas.

Kiekvieno žmogaus širdyje yra suvokimas, kad visi mes, žmonės, esame didžiulė šeima, todėl net nedidelis gerumo darbelis gali daug ką pakeisti – didinti gyvenimo grožį ir bendrą visų mūsų gerovę.

Atminkime ir tai: vienybės ir gerumo pagrindai mūsų aplinkoje sugriūna tuomet, kai padarę gerą darbą, nuolat apie tai primename jam, ar, prisimename patys, laukdami atpildo; ar gerumą patyręs žmogus – tai pamiršta.

Nebūna mūsų gyvenime nesvarbių žmonių... Kąkas su mumis visą gyvenimą. Kąkas tam skiria savo visą laiką. Kąkas reikalingas mums, kažkam – mes reikalingi... Ir nesvarbu, koks bus bendravimas ar pagalba – konkreti tiesioginė ar mintimi, malda, tyliu buvimu šalia, – visa tai svarbu.

Svarbiausia – atsidurti reikiamu metu reikiamoje vietoje! Ir, tarp, atrodytų, paprastų žodžių, skirtų tau, išgirsti tylų pagalbos šauksmą... Sugebėti išgirsti žmogaus skausmą. Palaikyti. Sušildyti geru žodžiu. Tai ta mažuma, kurią mes galime padaryti, bet tai labai daug reiškia tuo momentu kitam žmogui. Jam tai lyg gaivaus oro gūsis, kuris lėtai, bet užtikrintai sugrąžina jį į gyvenimą. Vis patiriam skausmą, todėl palaikymas vienas kitam yra gyvybiškai svarbus.

Būkime vieni dėl kitų! Juk šiandien Jūsų pagalba kažkam reikalinga, o rytoj, galbūt, pagalbos prireiks Jums... Ir kas gali būti už tai svarbiau?

*“Viešpatie, Tavo žodžiai yra
dvasia ir gyvenimas.
Tu turi amžinojo gyvenimo
žodžius.”*

Jn 6, 63b. 68b

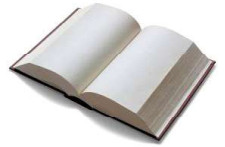

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Išt 30, 10–14; Ps 68, 14. 17. 30–31. 36ab. 37; Kol 1, 15–20

Psalinės atliepas

Nuolankieji, ieškokite Dievo, ir atgis jūsų širdys.

Evangelija pagal Luką (10, 25–37)

Anuomet atsistojo vienas Įstatymo mokytojas ir, mėgindamas Jėzų, paklausė: „Mokytojau, ką turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą?“ Jėzus tarė: „O kas parašyta Įstatyme? Kaip skaitai?“ Tas atsakė: *Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela, visomis jėgomis* ir visu protu, *o savo artimą kaip save patį*. Jėzus jam tarė: „Gerai atsakei. Tai daryk, ir gyvensi“.

Norėdamas pasiteisinti, anas paklausė Jėzų: „O kas gi mano artimas?“ Jėzus prabilo: „Vienas žmogus keliavo iš Jeruzalės į Jerichą ir pakliuvo į plėšikų rankas. Tie išrengė jį, sumušė ir nuėjo sau, palikdami pusgyvį. Atsitiktinai tuo pačiu keliuėjo vienas kunigas. Jis pamatė, bet praėjo kita puse kelio. Taip pat ir levitas, pro tą vietą eidamas, jį matė ir praėjo kita kelio puse. O vienas pakeleivis samarietis, užtikęs jį, pasigailėjo. Jis priėjo prie jo, užpylė ant žaizdų aliejaus ir vyno, aptvarstė jas; paskui, užkėlęs ant savo gyvulio, nugabeno į užėigą ir slaugė jį. Kitą dieną jis išsiėmė du denarus, padavė užėigos šeimininkui ir tarė: ‘Slaugyk jį, o jeigu išleisi ką viršaus, sugrįžęs aš tau atsilyginsiu’. Kas iš šitų trijų tau atrodo buvęs artimas patekusiam į plėšikų rankas?“ Jis atsakė: „Tas, kuris parodė jam gailėstingumą“. Jėzus atsakė: „Eik ir tu taip daryk!“

Evangelijos komentaras:

Mokytojau, ką turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą? Jėzus atsakė pasakojimu, kuriame stypėjo galimas sprendimas pasaulio istorijai ir kiekvieno likimui.

Žmogus keliavo iš Jeruzalės į Jerichą. Žmogus, sako Jėzus. Neapibūdina, geras jis ar blogas, turtingas ar vargšas, mūsiškis ar svetimas. Galėjo būti net ir negarbingas ar tiesiog, žmogus... Tiesiog žmogus, kuris buvo užpultas ir kuriam reikėjo pagalbos.

Kiekvieno žmogaus kelias veda per įvairius netikėtumus, pasiklydimus, per gyvenimo ir mirties takus... Pasaulis su aimana, jis turi atvirų žaizdų, slegiamas apiplėštų, nuskriaustų, pažemintų žmonių, kurių yra visų gyvenimuose, asarų. Toks yra amžinas žmogaus veidas.

Atsitiktinai tuo pačiu keliuėjo kunigas. Jis praeina pro skausmą, pro žmogaus gyvenimą, kuriame žmogus parmuštas... Taip pat ir kitas žmogus praeina... Nenori pasilenkti; nenori matyti žmogaus, o gal ir... „Per žmogų pasieksi Dievą“, – sakė Augustinas.

Tuo tarpu vienas pakeleivis samarietis, užtikęs jį, pasigailėjo, tapo jo artimu. Samarietis: svetimas, – šiandien tai būtų visuomenės atstumtasis, – pasigaili ir prisitartina, nulipa nuo asilo, gal bijo, gal iš lėto sustoja ir prieina prie žmogaus.

Gailėstingumas – užjausti kito skausmą – tai ne instinktas, tačiau pergalė, savęs nugalėjimas. Reikia prisitartinti, pamatyti akimis, išgirsti kvėpavimą, tada suprasi, kad tas žmogus tavo brolis, dalis tavęs. Niekas, kas žmogiška, negali būti tau svetimą. Šis pasakojimas pateikia dešimt veiksmazodžių, kurie nusako kas yra meilė kitam žmogui: pasigailėjo, priėjo, užpylė ant žaizdų aliejaus ir vyno, aptvarstė, užkėlė ant savo gyvulio, nugabeno į užėigą, slaugė, išsiėmė du denarus, padavė užėigos šeimininkui, tarė: „Jeigu išleisi ką viršaus, sugrįžęs aš tau atsilyginsiu.“

Tai nauji kvietimai, pasiūlymai kiekvienam mums, žmonėms, tikintiems ar ne, kad žmogus būtų žmogiškas, gyvenimas būtų draugiškas, žemėje gyventų artimi, ne priešai. Kas gi mano artimas? Tas, kuris parodė gailėstingumą. Taigi nepamiršk mylėti savo samariečių, kurie tave išgelbėjo, ant tavo žaizdų užpylė aliejaus, parodė užuojautą. Nepamiršk tų, kas tave priėmė ir nepalikto vieno. Juos turi mylėti džiaugsmingai, dėkingai.

Ir iš jų mokytis. Eik ir tu taip pat daryk. Ir tu tapk samariečiu, tapk artimu, būk gailėstingas. Tikra meilės priešingybė nėra neapykanta, tai – abejingumas...

Šventasis Raštas: Patarlių knyga

Trečias skyrius.

¹ Mano vaike, neužmiršk mano mokymo, ir tebrangina tavo širdis mano įsakymus, ² nes jie tau suteiks daug dienų bei gyvenimo metų ir gerovės.

³ Nuolat su tavimi tebūna gerumas ir ištikimybė; užsirišk juos sau ant kaklo, įsirašyk savo širdies plokštėje.

⁴ Taip rasi malonę ir gerą vardą Dievo ir žmonių akyse.

⁵ Visa širdimi pasitikėk VIEŠPAČIU ir nesirem vien savo įžvalga.

⁶ Pripažink jį visur, kad ir ką darytum, ir jis ištiesins tavo kelius.

⁷ Nebūk išmintingas tik savo paties akyse; pagarbiai bijok VIEŠPATIES ir venk pikta.

⁸ Tai teiks sveikatą tavo kūnui ir atgaivą tavo kaulams.

⁹ Gerbk VIEŠPATĮ viskuo, ką turi, visomis savo derliaus pirmienomis; ¹⁰ ir tavo svirnai bus pilni grūdų, o šviežias vynas liesis per statinių kraštus.

¹¹ Mano vaike, neatmesk VIEŠPATIES drausmės, nesipiktink, kai jis tave sudraudžia, ¹² nes ką myli, tą VIEŠPATS sudraudžia kaip tėvas mylimą sūnų.

¹³ Laimingas žmogus, kuris išmintį randa, kuris supratimo įgyja!

¹⁴ Juk jos nauda didesnė už naudą sidabro, ir jos atlygis didesnis už atlygį auksu.

¹⁵ Ji brangesnė už brangakmenius, visi tavo turtai negali jai prilygti.

¹⁶ Ilgas gyvenimas – jos dešinėje, kairėje – turtai ir garbė.

¹⁷ Jos keliai malonūs, o visi takai ramūs.

¹⁸ Ji – gyvybės medis ją suvokiantiems; laimingas, kas jos laikosi.

¹⁹ Išmintimi VIEŠPATS padėjo žemės pamatus, supratimu padarė dangų.

²⁰ Jo pažinimu prasiveržė vandenų gelmės, ir debesys lašina rasą.

²¹ Mano vaike, tų dalykų neišleisk iš akių, laikykis sveikos išminties ir apdairumo.

²² Jie bus tavo dvasios gyvenimas ir papuošalas tau ant kaklo.

²³ Tuomet saugiai eisi savo keliu, ir tavo koja niekada nesuklups.

²⁴ Kai gulsi miego, nereikės bijoti, kai ilsėsi, miegas tau bus saldus.

²⁵ Nebijok ūmaus siaubo nei nelaimės, kuri užklumpa nedorėlius,

²⁶ nes VIEŠPATS bus tavo pasitikėjimas ir apsaugos tavo koją nuo spąstų.

²⁷ Neatsisakyk padėti žmogui, kuriam reikia pagalbos, kai turi jėgų tai padaryti.

²⁸ Nesakyk savo artimui: „Ateik vėliau“, – arba: „Rytoj šitai gausi“, – kai gali duoti tuojuo.

²⁹ Nesikėsink daryti žalos savo kaimynui, su pasitikėjimu gyvenančiam šalia tavęs.

³⁰ Nesiginčyk su niekuo be reikalo, kai nebuvo tau žalos padaryta.

³¹ Nepavydėk smurtą mėgstančiam žmogui, nesek nė vienu jo keliu.

³² Juk suktu žmogumi VIEŠPATS bjaurisi, o dorieji yra VIEŠPATIES draugėje.

³³ Nedorėlio namus VIEŠPATS prakeikia, o teisiejo buveinę laimina.

³⁴ Jis šaiposi iš pašaipūnų, o romiesiems rodo malonę.

³⁵ Išmintingieji paveldės garbę, o atkaklūs kvailiai – gėdą.

Ketvirtas skyrius.

¹ Vaikai, klausykitės tėvo pamokymo, būkite atidūs, kad suprastumėte, ² nes duodu jums gerą patarimą: neužmeskite mano mokymo.

³ Kadaise buvau geras tėvo sūnus, gležnas, motinos numylėtinis.

⁴ Tėvas mane mokė ir sakė: „Tebrangina tavo širdis, ką aš sakau; laikykis mano įsakymų, ir gyvensi.

⁵ Įgyk išminties, įgyk supratimo! Neužmiršk ir nenukryp nuo mano žodžių.

⁶ Nepalik jos, ir ji tave palaikys, mylėk ją, ir ji tave saugos.

⁷ Štai išminties pradžia: įgyk išminties, įgyk supratimo, nors tai kainuotų visa, ką turi.

⁸ Brangink ją, ir ji tave išaukštins; ji tave pagerbs, jei tu ją apkabinsi.

Dėkojame ir dėliaugiamės, dirbame ir gyvename

Dėkojame visiems Jums, kurie rūpinatės savo bažnyčia! Ačiū už rūpestingumą, darbus, gerą žodį, maldą, veiklas, finansinę paramą, savo laiką ir jėgas dėl mūsų visų! Dėkojame visiems, kurie sekmadieniais ar patarnavimų metu ir savo aukomis prisidedate prie parapijos gyvavimo ir įvairių finansinių išlaidų: vykdanč Šlienavos bažnyčios rekonstrukcijos (perstatymo) darbus, Viršužiglio bažnyčios pavėsinės statybą, bažnyčių patarnautojams atlygio, visų reikmenų ar paslaugų įsigijimo, kas yra nuolat reikalinga.

Dėkojame visiems dirbantiems žmonėms, kurie 1,2 % GPM esate paskyrę savo bažnyčiai. Valstybinė mokesčių inspekcija mūsų bažnyčioms jau pervedė Jūsų paskirtą mokesčių dalį: Šlienavos bažnyčiai – 3517,89 eur., Viršužiglio bažnyčiai – 341,54 eur.

Ačiū Jums visiems!

Šv. Onos šventė Viršužiglyje; 30 METŲ Viršužiglio bažnyčiai

Liepos 27 d., sekmadienį, 13 val., Viršužiglio bažnyčioje bus švenčiama Šv. Onos šventė. Tai Viršužiglio bažnyčios vardinė, titulinė šventė.

1995 m., padedant ir besirūpinant architektui Liucijui Dringeliui, Viršužiglio bažnyčia buvo pastatyta pačių viršužiglečių. Tai buvo svajonė, didelis noras turėti savą bažnyčią savame krašte! Tai išsipildė! Tuo visi dėliaugiamės nuolat, joje gyvename jau 30 metų! Ir gyvensime, ir švęsime!

Tad jau ruoškimės ir susirinkime bendram šventimui ir pasidžiaugimui visi visi! Mūsų laukia labai smagus šventimas!

Tame sekmadienyje Šlienavos bažnyčioje Eucharistija bus švenčiama tik 9 val.

⇒ ⁹Tau ant galvos ji uždės grakštų vainiką, apvainikuos garbinga karūna.“

¹⁰Mano vaike, klausykis ir imk į širdį mano žodžius, kad ilgai gyventum.

¹¹Mokau tave išminties kelio, vedu tave dorais takais, ¹²kur nereikės tau žingsnių lėtinti, ir, net jei bėgtum, nesuklupsį.

¹³Laikykis mano pamokymo, neužmiršk jo, brangink jį, nes tai tavo gyvybė.

¹⁴Nekelk kojos ant nedorų žmonių tako, neik nedorėlių keliu.

¹⁵Venk ju! Neženk juo, sukis nuo jo, eik savo keliu.

¹⁶Jie užmigti negali, ką pikta nepadare, jie neužmiega, jei nėra kam kojos pakišę.

¹⁷Nedorumas – jų valgoma duona, smurtas – jų geriamas vynas.

¹⁸O teisiųjų takas – tarsi aušros šviesa, vis labiau švintanti iki skaisčios dienos.

¹⁹Nedorų žmonių kelias – visiškai tamsus; jie nežino, ant ko suklumpa.

²⁰Mano vaike, klausyk mano žodžių, palenk ausį mano posakiams.

²¹Neišleisk jų iš akių, laikyk giliai savo širdyje.

²²Juk juos turintiems jie yra gyvenimas ir jų kūno sveikata.

²³Atsidėjęs saugok savo širdį, nes iš jos teka gyvenimo šaltiniai.

²⁴Venk kalbėti apgaulingai, mesk į šalį suktas kalbas.

²⁵Tavo akys težiūri į priekį, tiesus tebūna tavo žvilgsnis.

²⁶Žiūrėk, kur eini, ir visi tavo keliai bus tikri.

²⁷Nesuk nei į dešinę, nei į kairę; nukreipk savo koją nuo pikta.

Bus daugiau.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.